

z obsahu

- 4 | **DAGMAR SMOLÍKOVÁ**
Ekologické ilápoty
 Existence lidstva na planetě s sebou nutně nese jistou zátěž. Pátrání po její míře ovšem nemusí mít jen alibistický podtext. S jednoduchým tvrzením, že ničení přírody je prostě špatné, lze možná vystačit při diskusích o stavbě špaliny, přes lužní les; nikoliv však v případech, kdy si klademe otázky po míře udržitelnosti lidského pobývání na Zemi. Konkrétním pokusem o odpověď je tzv. ekologická stopa.

- 13 | **LUBA LACINOVÁ**
Novinky ze světa genetických technologií

- 14 | **VOJTĚCH KOTECKÝ**
Přírodní zdroje a odpady
 „Na rozdíl od stavby spalovny, kterou obvykle provozují velké nadnárodní korporace, peníze z využití druhotných surovin zařizovaných převážně menšími místními firmami zůstávají v regionu. Nové pracovní příležitosti přibývají zejména v nejcitlivější sociální skupině málo kvalifikovaných lidí.“

- 28 | **IVO KROPAČEK**
Popelnice Evropy
 Poslanec za ODS Tomáš Hasil navrhuje, aby se do českých spaloven mohli dovážet odpad ze zahraničí. Současná česká legislativa to zatím výslovně zakazuje. Pokud by návrh schválila Poslanecká sněmovna, Česko by se mohlo změnit v popelnicu Evropy.

- 29 | **EVA TYLOVÁ**
Opatovické miliardy
 „Hrozi tedy nebezpečí, že vysoká míra recyklace bude z vládní strategie vyškrtána. O její výši se vedla diskuse už při schvalování plánu a bez práce ekologických organizací by MŽP zřejmě už loni podlehl tlaku lobby, požadující podporu spaloven.“

- 31 | **MOJMÍR VLAŠÍN**
Od Kaštanu ku Platanu
 „Bystří lidé sociální demokracie přišli na to, že environmentálně orientované nevládní organizace, přezdívané NGO, požívají u veřejnosti stále vyšší kredit a že veřejnost se o otázky životního prostředí začíná stále více zajímat. Proto založila Platan – ekologickou platformu ČSSD.“

- 33 | **FILIP FUCHS**
Penny Market na hřišti
 Na školním hřišti v Přerově má podle záměru radnice vyrbět supermarket.

- 35 | **LUBOR KYŠUČAN**
Četenská anabáze na pokračování
 Další osudy četenských uprchlíků, které chtějí české úřady poslat zpět do Ruska.



8 | **Z krabice Plunketty nadace**
 foto | Eugène Atget



18 | **Doly versus obce**
 foto | Ibrahimić



24 | **Rozhovor s Arnoštem Goldflamem**
 foto | Jan Symon

Vážené čtenářky a čtenáři,

pro předplatitele *Sedmé generace* jsme připravili na CD elektronickou verzi XII. ročníku, všem zájemcům ji zašleme zdarma. CD si můžete objednat e-mailem (lida@hnutiduha.cz) nebo telefonicky (545 214 431).

redakce

editorial

Každý po sobě zanechává stopy. Ať chce, nebo nechce. Už tím, že existuje a pohybuje se v tomto světě, nějakým způsobem jedná a zasahuje do svého okolí.

Někdo si může říci, že je jeho působení na Zemi tak zanedbatelné, že nemá vůbec cenu přemýšlet nad tím, jaký mají (nebo budou mít v budoucnosti) jeho činy vliv na společenské dění, na vzhled krajiny, na myšlení lidí na druhém konci planety či na životní podmínky hada vyhřívajícího se na kameni poblíž malé vesničky ponořené v hlubokých lesích někde v Asii. Avšak jde jen o to zvednout hlavu a napřímít se. Nejsme tak mali a bezvýznamní, jak si o sobě často myslíme. Každý z nás neopakovatelným způsobem tvoří svět, ve kterém žije a ve kterém žijeme i my.

Každý čin, byť sebelepší, se nějakým způsobem ve světě projeví (mimo chodem, i to, že se rozhodneme něco neudělat, je čin). Nemusí nás nijak znepokojovat, že nejíme schopni dohlédnout všechny důsledky našeho konání, neboť to ani nejde. Jeden náš čin ovlivní další čin někoho jiného, a ten zas další – a další – a další. Zřetězení činů je tak dalekosáhlé, že důsledky (být značně zprostředkované) každého jednání, na první pohled malého, činu nelze přesně určit.

Tato skutečnost nám však nemůže bránit v tom, abychom o svých činech a jejich stopách nepřemýšleli. Právě naopak. Přistoupíme-li ke světu jako k síti vzájemně propojených částí, které jsou na sobě závislé, a uvědomíme-li si zřetězení činů, pak možná lépe pochopíme význam našeho jednání. Možná nás to povede k tomu, že se budeme snažit domyslet následky toho, co děláme.

Nejde o žádné velké činy. Jde o raní pozdravení souseda, podání ruky svému názorovému oponentu, dáni přednost v dveřích, úsměv věnovaný zaraženému prodáváči či klid v jednání s neochotnou úřednicí. I tyto činy mají své stopy, resp. řadu stop. A tak jdeme životem a necháváme za sebou stopy. Ohledneme se čas od času, jaké stopy po nás zůstávají.

Ted na jaře vidíme pomíjivost stop ve sněhu. Je dobré se inspirovat jarem. Je dobré, když po nás zůstane co nejméně stop. A pokud nějaké stopy děláme, tak ať rostají s příchodem nového jara. A přetrvávají-li i jarní oblevu, pojďme po svých vlastních stopách. Stačí se stopařit!

Dušan Lužný

Co najdete v příštích číslech

- Jak je to v Česku s ekologickou výchovou dospělých
- Rozhovor s Janem Jařabem
- Komentáře k aktuálním ekologickým kauzám